

PER LA SEURETAT I LA SALUT LABORAL

L'accidentalitat laboral s'ha convertit en una autèntica plaga social. En 2007, al País Valencià, es van produir 101.345 accidents laborals, dels quals 128 van ser mortals i 1.132, greus. Durant el mateix període, a l'Estat espanyol, a pesar de registrar-se'n una notable reducció, hi va haver 1.788.016 accidents laborals, amb 1.191 morts i 10.637 accidents greus, xifres que ens situen en uns índexs molt superiors a les mitjanes dels països del nostre entorn. En una societat globalitzada com la nostra, cada any moren més de dos milions dues-cents mil persones a tot el món com a resultat dels 270 milions d'accidents laborals. A més, apareixen 35 milions de nous casos de malalties professionals, amb més d'1,7 milions de defuncions entre la classe obrera. De cap manera podem acceptar la inevitabilitat d'aquests accidents perquè les causes que els provoquen són corregibles, tant les immediates com les estructurals.

Intersindical Valenciana ha denunciat de manera reiterada com la cultura preventiva en la presa de decisions, tant en

l'administració com en les empreses privades, segueix supeditada a l'obtenció de beneficis immediats. Per això, exigim de nou el tractament dels accidents laborals i les seues conseqüències amb la importància que tenen i es mereixen. Perquè són morts de treballadores i treballadors que podrien evitar-se i no podem tolerar que, any rere any,

s'acumulen estadístiques tan elevades. En aquest sentit, exigim un marc normatiu específic contra la sinistralitat laboral.

D'altra banda, les dades oficials no arregen tota la realitat sobre la salut laboral. Hui es reconeix de forma generalitzada que el sistema oficial de registre de malalties professionals de l'estat infravalora en gran part l'autèntic impacte de les malalties relacionades amb el treball, que ocasionen cada any més de 15.000 morts per malalties laborals i que no consten enlloc. De la mateixa manera, es produeix una gran incidència de malalties relacionades amb el treball no reconegudes oficialment, especialment les relacionades amb els trastorns musculoesquelètics i l'estrés.

Tampoc no podem oblidar aquells que, senzillament, no hi compten: les persones que treballen en l'economia submergida tant en empreses o administracions que ignoren els plans de prevenció o en els casos on no es dona tota la informació. O en les situacions d'"irregularitat" en què estan moltes treballadores immigrants del treball domèstic. O les que practiquen la doble jornada, com és el cas de moltes dones treballadores.

Fins ara les mesures adoptades pels governs han sigut insuficients i no tant directes i eficaces com hauríem desitjat. És veritat que hi ha hagut certs avanços, especialment en la reducció dels accidents mortals en el còmput actual. Però cal fer efectives les bones intencions que mostren els plans estratègics que cada cert temps el govern acorda amb empresaris i sindicats. Totes les administracions han de combatre amb la màxima fermesa determinades pràctiques esteses entre els empresaris, perquè

provoquen penoses condicions de treball que, finalment, acaben en tragèdia. Per exemple: contractació il·legal; precarietat i temporalitat en l'ocupació —la incidència dels accidents laborals és el doble entre el personal amb contracte temporal—; abús de subcontractes per burlar les obligacions legals —entre les quals hi ha les de prevenció de riscos laborals—; falta de formació dels treballadors; efectes del mateix model econòmic —pressió desmesurada en els ritmes de treball, violència en el lloc de treball, beneficis desmesurats—; incompliment sistemàtic de la normativa de prevenció de riscos laborals.

Tots els governs han de prendre decisions polítiques de caràcter preventiu i promoure una cultura de prevenció perquè la ciutadania, sobretot les empreses, consideren la seguretat i la salut laboral temes absolutament prioritaris. Les administracions han de comprometre's molt més a promoure la detecció dels accidents de treball i millorar la coordinació dels estaments implicats. De la mateixa manera han de fomentar la persecució

penal de la infracció de les normes preventives i millorar la informació que facilite a jutges i fiscals la investigació de la titularitat mercantil de les empreses.

Però atesa la tragèdia personal, familiar i social que suposa la pèrdua de tantes vides, tant el govern central com el Consell han de traduir l'exigència d'un compromís real dels empresaris en matèria de

prevenció. En aquest sentit, urgeix posar en marxa de manera efectiva els serveis de prevenció i el desenvolupament de mecanismes de control eficaços, l'increment de la plantilla d'inspectors i les sancions rigoroses contra els incompliments.

Per a la Intersindical Valenciana és imprescindible que els temes relacionats amb la sinistralitat laboral obtinguen la col·laboració de totes les forces sindicals representatives. En aquest sentit, s'ha de democratitzar el vigent marc de negociació i modificar l'anomenat espai del "diàleg social", així com elaborar un Llibre Blanc sobre prevenció que contribueixca a respondre amb contundència a la sinistralitat laboral, a les seues manifestacions i a les seues conseqüències. A partir d'aquestes bases serà possible edificar un marc normatiu integrador que hi faça front.

Per tot això, en el Dia Internacional de la Seguretat i la Salut Laboral, Intersindical Valenciana s'adhereix a les principals reivindicacions del moviment internacional:

- Desplegament de campanyes per a la prohibició de l'amiant.
- Intervenció frontal contra els anomenats càncers ocupacionals.
- Ampliació de la cobertura preventiva per a totes les malalties i lesions relacionades amb el treball.

País Valencià, abril de 2008